

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 12C/134/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114209986
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7114209986.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred sudcom Mgr. Milošom Gregušom v právnom spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast.: Advokátska kancelária Korytár s.r.o., Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 47 243 279, proti žalovanému: G. I., nar. X.X.XXXX, G. XX, R., za účasti intervenienta na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, zast.: JUDr. Monika Marjanovič, advokátka, Urbánkova 1562/6, Košice, v konaní o zaplatenie 2.926,78 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 756,85 EUR s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania od 14.10.2012 až do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Priznáva žalovanému a právnej zástupkyňi intervenienta náhradu trov konania vo výške 48,28 %, pričom o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaným návrhom zo dňa 16.4.2014 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného k zaplateniu celkovej sumy 2.926,78 EUR a úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 2.572,39 EUR od 10.4.2014 až do zaplatenia. Taktiež žiadal priznať náhradu trov konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 25.1.2010 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky žalobcu. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 3.000,-EUR, ktorý sa ich zaviazal vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 85,15 EUR. Pretože sa dostal do omeškania s jednotlivými splátkami, listom zo dňa 25.9.2012 bol vyzvaný k splateniu celého zostatku úveru vo výške 2.686,13 EUR, v lehote 15 dní od odoslania výzvy.

3. Žalobca uviedol, že dlžná suma sa skladá z istiny vo výške 278,35 EUR, poplatku za vedenie účtu: 11,94 EUR, z úroku vo výške 254,07 EUR, zo zosplatnenej istiny vo výške 1.795,78 EUR, pokuty (ušlý úrok): 244,19 EUR, z poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 1,80 EUR, úroku sankčného z omeškania: 314,75 EUR a dopočítaného úroku: 25,90 EUR.

4. Žalovaný uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného vyjadrenia intervenienta na jeho strane. Ďalej uviedol, že poskytnutý úver sa snažil splácať riadne, ale potom prišli rodinné problémy. Manželke zomrel otec, narodilo sa im dieťa, on zostal na materskej, manželka pracovala. Majú 4 deti. Snažil sa so žalobcom aj telefonicky kontaktovať a dohodnúť sa, ale ten ho vždy odbil s tým, že má všetko zaplatiť naraz.

5. O pripustení vstupu intervenienta do konania na strane žalovaného súd rozhodol uznesením č.k. 12C/134/2014-48 zo dňa 19.4.2016.

6. Intervenient vo svojom vyjadrení namietol porušenie zákona č. 258/2001 Z.z., a to ustanovení § 4 ods. 2 písm. i), g), čo zmluvu v zmysle § 4 ods.3 robí bezúročnou a bez poplatkov. Taktiež namietol platné uzavretie zmluvnej pokuty. Navrhol zaviazat' žalovaného len na zaplatenie rozdielu medzi sumou poskytnutého úveru a zaplatenou sumou. Zároveň žiadal nahradiť trovy konania 238,50 EUR za dva úkony právnej pomoci.

7. Žalobca ako listinné dôkazy do spisu doložil Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorú účastníci konania uzatvorili dňa 25.1.2010. Na základe tejto úverovej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.000,-EUR. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 60 mesačných splátkach po 85,15 EUR pri ročnej úrokovej sadzbe 22,22 %. V zmluve bola uvedená aj RPMN vo výške od 24,0 % do 25,2 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 18,45 %. Lehota splatnosti celého úveru bola dohodnutá na 60 mesiacov po poskytnutí úveru. V spodnej polovici zmluvy bolo drobnejším písmom uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú Úverové podmienky žalobcu a klient svojím podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s úverovými podmienkami žalobcu, že sú mu všetky jej ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. K tomu boli doložené aj úverové zmluvné podmienky žalobcu. Doložená bola aj výzva žalobcu zo dňa 25.9.2012 adresovaná žalovanému označená ako: „Výzva k splateniu celého úveru“. V tejto výzve žalobca oznámil žalovanému, že v dôsledku omeškania so splácaním úveru je povinný okamžite uhradiť zostávajúcu časť úveru. Celková čiastka predstavovala k tomuto dňu sumu 2.686,13 EUR. Uvedenú sumu mal žalovaný uhradiť v lehote 15 dní odo dňa odoslania tejto výzvy. K tomu pripojil hromadný poštový podací hárok preukazujúci odoslanie výzvy dňa 28.9.2012. Doložil aj splátkový kalendár a prehľad jednotlivých splátok žalovaného.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

10. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

11. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

12. Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ktorý nadobudol účinnosť 1.5.2014), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.5.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia,

sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Posledne citované ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., ako aj ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka nadobudli účinnosť dňom 1.5.2014, pričom právne predpisy, ktorých sú súčasťou, nemajú prechodné ustanovenia, to znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015).

15. Je nesporné, že Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 25.1.2010 je spotrebiteľskou zmluvou. Keďže súd musel rozhodovať na základe právnej úpravy platnej v čase vyhlásenia rozsudku, musel aplikovať ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.5.2014 a prednostne použiť na právny vzťah medzi účastníkmi konania Občiansky zákonník. Zároveň musel aplikovať aj ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinných od 1.5.2014.

16. Keďže ide o spotrebiteľský úver, súd musel aplikovať aj ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 10.6.2010.

17. Podľa § 2 písm. a) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

18. Podľa § 2 písm. b) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 4 ods. 2 písm. i) citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

22. Podľa § 3 ods. 4 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.
Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Ako bolo uvedené vyššie v § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. účinného do 10.6.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. V tomto prípade však v úverovej zmluve takáto konečná splatnosť dohodnutá nebola. Vyslovene bolo uvedené, že lehota splatnosti je 60 mesiacov po poskytnutí úveru. Takéto určenie konečnej splatnosti úveru nie je dostatočne určité a priamo zo zmluvy nie je jasné, kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Zo zmluvy sa priamo nedá určiť, kedy bol resp. má byť žalovanému úver poskytnutý a tým sa ani nedá presne určiť dátum konečnej splatnosti úveru.

24. Keďže zmluva konečnú splatnosť úveru neobsahuje, v zmysle ust. § 3 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. účinného do 10.6.2010, sa stáva bezúročnou a bez poplatkov.

25. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

26. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

27. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

28. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

29. V tomto prípade účastníci podpísali len úverovú zmluvu. Ustanovenia o zmluvnej pokute sú uvedené mimo úverovej zmluvy, a to v hlave 7 v § 6 Úverových podmienok. Úverové podmienky žalovaným podpísané neboli. Aj keď je v úverovej zmluve uvedené, že zmluvné podmienky sú súčasťou úverovej zmluvy, tieto tvoria samostatný doklad, ktorý žalovaný ako spotrebiteľ nepodpísal. Žalovaný, ani nemal možnosť ovplyvniť znenie úverových zmluvných podmienok, keďže tieto boli vopred hromadne pripravené na predtlačí. Takýmto spôsobom dojednanú a navyiac nepodpísanú dohodu o zmluvnej pokute súd nemohol považovať za platne uzavretú.

30. Žalobca poskytol žalovanému celkovú sumu 3.000,-EUR. Podľa tvrdenia žalobcu a vyplýva to aj zo splátkového kalendára, žalovaný splatil len 2.243,15 EUR. Pretože súd považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, bez platne uzavretej zmluvnej pokuty, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 756,85 EUR (3.000,-EUR - 2.243,15 EUR). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

31. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.9.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Žalobca žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne z dlžnej sumy 2.572,39 EUR od 10.4.2014 do zaplataenia. Zároveň si úrok z omeškania za obdobie od 10.10.2012 do 9.4.2014 vypočítal na sumu 314,75 EUR + dopočet do dňa podania žaloby 25,90 EUR. Súd mu priznal len sumu 756,85 EUR. Žalobca výzvou zo dňa 25.9.2012 vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy do 15 dní od odoslania výzvy. Preukázal, že výzva bola odoslaná 28.9.2012, splatnosť nastala dňa 13.10.2012, nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania. Preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi spolu s priznanou istinou aj zákonný 8,75 %-ný ročný úrok z omeškania od 14.10.2012 až do zaplataenia. Pretože žiadal priznať úrok z omeškania z vyššej sumy ako mu súd priznal a už od 10.10.2012, súd aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol.

35. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

38. Žalobca sa domáhal priznania sumy 2.926,78 EUR, súd mu priznal 756,85 EUR, čo je jeho 25,86 %-ný úspech oproti 74,14 %-nému neúspechu. Odrátaním úspechu od neúspechu vychádza, že žalovaný a právny zástupca intervenienta majú právo na 48,28 % svojich trov. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému a právnej zástupkyňi intervenienta náhradu trov

konania v 48,28 %-nej výške, pričom o samotnej výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Odvolaie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1a 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (ust. § 363 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 CSP).